

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Cdo/299/2018
Identifikačné číslo spisu:	5110232380
Dátum vydania rozhodnutia:	19.12.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Mária Trubanová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:5110232380.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu Stavebné bytové družstvo, so sídlom v Žiline, Mateja Bela 852, zastúpeného ADVOKÁT ADRIANA HRDINOVÁ, s.r.o., so sídlom v Žiline, Vojtecha Spanyola 1726/13, IČO: 47 245 841, proti žalovaným 1/ R. H., bývajúcemu v J., zastúpenému JUDr. Dušan Divko, advokát, spol. s r.o., so sídlom v Považskej Bystrici, Šoltésovej 346/1, IČO: 36 860 654, 2/ W. K., bývajúcej v W., zastúpenej Mgr. Monikou Dubskou, advokátkou so sídlom v Ružomberku, Šoltésovej 13, za účasti občianskeho združenia BONA FIDE DAM, so sídlom v Ružomberku, Mostová 1346/31, IČO: 42 348 048, zastúpeného Mgr. Monikou Dubskou, advokátkou so sídlom v Ružomberku, Šoltésovej 13, o zaplatenie 36 661,42 eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 7C/7/2011, o dovolaní žalovanej 2/ a občianskeho združenia BONA FIDE DAM proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 30. novembra 2017 sp. zn. 8Co/329/2017, takto

rozhodol:

Dovolanie odmieta.

Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Martin (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd prvej inštancie“) uznesením z 3. decembra 2015 č. k. 7C/7/2011-604 nepripustil, aby do konania vstúpil vedľajší účastník občianske združenie BONA FIDE DAM, so sídlom v Ružomberku, Mostová 1346/31, IČO: 42 348 048, na stranu žalovanej 2/. V odôvodnení konštatoval, že žalobca sa voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne domáhal zaplatenia sumy 36 661,42 eur s príslušenstvom. Po právnej stránke aplikujúc § 93 Občianskeho súdneho poriadku (zákona č. 99/1963 Z.z. účinného do 30. júna 2016 (ďalej len „O.s.p.“), § 52 Občianskeho zákonníka a § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vstup vedľajšieho účastníka do konania na strane žalovanej 2/ nepripustil. Konštatoval, že občianske združenie BONA FIDE DAM je spotrebiteľským združením, predmetom činnosti ktorého je kolektívna ochrana práv spotrebiteľa. V predmetnom konaní sa žalobca domáha zaplatenia sumy na tom skutkovom základe, že ako záložca zo svojho majetku splnil dlh za dlžníkov - žalovaných 1/, 2/, ktorí mali voči záložnému veriteľovi z titulu nezaplateného hypotekárneho úveru. Záväzok splniť dlh za dlžníkov ich záložnému

veriteľovi vznikol žalobcovi na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29. januára 2003, ktorá bola uzavretá na zabezpečenie pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o hypotekárnom úvere č. P. zo dňa 19. decembra 2002, ktorú žalovaní 1/ a 2/ uzavreli s T.. V danom prípade s a medzi žalobcom a žalovanými 1/ a 2/ nejedná o spotrebiteľský vzťah podľa ustanovení § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka a § 2 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Žalobca nemá vo vzťahu k žalovaným 1/, 2/ postavenie dodávateľa a pri uzatváraní a plnení zo zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 29. januára 2013 nekonal v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Ako vyplýva z obchodného registra žalobcu, predmetom jeho činnosti je správa družstevného bytu a nebytového fondu, organizácia prípravy a realizácia výstavby, ako aj obstarávanie služieb spojených so správou bytového a nebytového fondu. Poskytnutie zabezpečenia hypotekárneho úveru žalovaným nemožno subsumovať pod predmet jeho obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, a preto vzťah medzi žalobcom a žalovanými 1/, 2/ založený uzavretím zmluvy o zriadení záložného práva a následným plnením z o strany žalobcu ako záložcu nie je spotrebiteľským vzťahom. Vzhľadom na charakter uplatneného nároku v konaní, ktorý vznikol z titulu regresného nároku žalobcu, keď na základe výťažku z dobrovoľnej dražby nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu bol uspokojený hypotekárny úver, ktorý banka poskytla žalovaným, nemožno na tento vzťah nazerať ako na spotrebiteľský, a preto súd nepripustil, aby do konania vstúpil vedľajší účastník - občianske združenie BONA FIDE DAM.

2. Krajský súd v Žiline (ďalej aj „krajský súd“ alebo „odvolací súd“) na odvolanie žalovanej 2/ a občianskeho združenia BONA FIDE DAM uznesením z 30. novembra 2017 sp. zn. 8Co/329/2017 uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne s poukazom na § 378 ods. 1 Civilného sporového poriadku č. 160/2015 Z.z. (ďalej aj „CSP“). V odôvodnení uviedol, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na jeho podklade dospel k správnym skutkovým zisteniam a prejednávaný spor aj správne právne posúdil, pričom odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého uznesenia zodpovedá kritériám uvedeným v § 157 ods. 2 v spojení s § 167 ods. 2, § 169 ods. 1 O.s.p., rovnako však § 236, § 220 ods. 2 v spojení s § 234 ods. 2 CSP účinného od 1. júla 2016. Odvolací súd vyhodnotil odvolacie námietky žalovanej 2/ a občianskeho združenia BONA FIDE DAM v celom rozsahu ako nedôvodné. Zároveň poukázal na účinnosť CSP, ktorý, ako už bolo vyššie uvedené, inštitút vedľajšieho účastníctva tak ako ho upravoval O.s.p., nepozná. CSP v § 81 a nasl. upravuje inštitút intervencie, ktorý však za intervenciu nepovažuje, ak právnická osoba vystupuje v spore na ochranu práv spotrebiteľa alebo práv žalobcu z antidiskriminačného sporu. Podľa novej právnej úpravy je účasť takejto právnickej osoby v spore možná, nemá však postavenie intervenienta (vedľajšieho účastníka) ale iného - osobitného subjektu konania podľa § 95 CSP, o ktorého pribratí rozhoduje súd.

3. Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná 2/ (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, prípustnosť ktorého odôvodnila s poukazom na § 420 písm. f/ CSP. Mala za to, že krajský súd rozhodoval o vstupe vedľajšieho účastníka napriek nedostatku právomoci na takéto rozhodovanie a tiež s ním a stranou nekonal v čase, v ktorom subjekt podávajúci dovolanie postavenie vedľajšieho účastníka nadobudol a má. Tvrdila, že krajský súd mal konať so všetkými stranami, mal vec posúdiť po každej stránke, vedľajší účastník vstúpil do konania a uplynutím účinnosti O.s.p. nebolo prípustné vznášať námietky. Vedľajší účastník do konania vstúpil a uplynutím účinnosti O.s.p. tu nebola právomoc rozhodovať o odvolaní spôsobom, že sa postavenie vedľajšieho účastníka nepotvrdí. Uviedla, že vstupom do konania 30. júna 2016 vzniklo strane vedľajšiemu účastníkovi právne postavenie zahrňujúce procesné práva garantované Ústavou SR. Krajský súd rozhodoval v čase po vstupe vedľajšieho účastníka, táto okolnosť mu musela byť známa. Tento vstup nastal 30. júna 2016 a nikto vstup nenapadol. Poukázala na zásadu legality. Konštatovala, že odvolací súd mal postavenie vedľajšieho účastníka potvrdiť. Taktiež uviedla, že odvolací súd nedoručil strane a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 171/2016, v ktorom bola účasť BONA FIDE DAM. Podľa názoru dovolateľky došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci. Poukázala na doktrínu zachovania a ochrany legálne nadobudnutých práv. Navrhla dovolaním napadnuté uznesenie zmeniť a občianske združenie BONA FIDE DAM pripustiť do konania, alternatívne žiadala predmetné uznesenie zrušiť a konanie zastaviť, alternatívne uznesenie krajského súdu zrušiť a vrátiť na konanie. Súčasne žiadala zaplatiť náhradu všetkých trov konania vrátane dovolacieho konania.

4. Proti uzneseniu odvolacieho súdu podalo aj občianske združenie BONA FIDE DAM (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa § 420 písm. f/ CSP, keď podľa neho došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že krajský súd rozhodoval o vstupe vedľajšieho účastníka napriek nedostatku právomoci na takéto rozhodovanie a tiež s ním nekonal v čase, v ktorom subjekt podávajúcí dovolanie postavenie účastníka nadobudol a má. Súčasne namietal nedoručenie uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2 Cdo 171/2016 splnomocnenej právnej zástupkyňi. Žiadal rozhodnutie odvolacieho a (okresného) súdu zmeniť tak, že sa pripustí vstup občianskeho združenia BONA FIDE DAM ako vedľajšieho účastníka konania, alternatívne žiadal uznesenie krajského súdu zrušiť a konanie zastaviť, alebo alternatívne uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a súčasne žiadal priznať plnú náhradu trov konania.

5. Žalobca rovnako ako žalovaný 1/ sa k dovolaniu písomne nevyjadrili.

6. K dovolaniu dovolateľa - občianske združenie BONA FIDE DAM proti vyššie uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uvádza nasledovné:

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) zisťoval, či dovolanie dovolateľom bolo podané včas, pričom dospel k záveru, že dovolanie dovolateľom bolo podané oneskorene.

8. Zo súdneho spisu dovolací súd zistil, že dovolaním napadnuté uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené právnomu zástupcovi žalobcu dňa 10. januára 2018, právnomu zástupcovi žalovaného 1/ dňa 9. januára 2018, žalovanej 2/ dňa 1. februára 2018 a právnej zástupkyňi občianskeho združenia BONA FIDE DAM dňa 9. januára 2018 (doručenka na č. l. 699 spisu).

9. Podľa § 427 ods. 1 CSP dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

10. Dovolanie je podané včas a j vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

11. Podľa § 121 ods. 2 CSP do plynutia lehoty určenej podľa dní sa nezapočítava deň, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty.

12. V zmysle § 121 ods. 3 CSP lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov sa končia uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď nastala skutočnosť určujúca začiatok lehoty; ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca.

13. V zmysle § 212 ods. 4 CSP ak koniec lehoty pripadne na sobotu alebo deň pracovného pokoja, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

14. V zmysle § 121 ods. 5 CSP lehota je zachovaná, ak sa v posledný deň lehoty urobí úkon na súde alebo sa podanie odovzdá orgánu, ktorý má povinnosť ho doručiť; to platí aj vtedy, ak je podanie urobené elektronickými prostriedkami doručené súdu mimo pracovného času.

15. Vzhľadom na doručenie dovolaním napadnutého rozhodnutia, t. j. uznesenia Krajského súdu v Žiline 30. novembra 2017 sp. zn. 8Co/329/2017 dovolateľovi (9. januára 2018 podľa doručky na č. l. 699 spisu) a skutočnosť, že zo súdneho spisu nevyplýva, aby bolo v danej veci odvolacím súdom vydané opravné uznesenie, teda nepripadá do úvahy použitie ustanovenia § 427 ods. 1 (veta druhá) CSP, dovolací súd konštatuje, že koniec dvojmesačnej lehoty na podanie dovolania v zmysle § 427 ods. 1 veta prvá CSP počítanej od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu pripadol na 9. marca 2018 (piatok). Dovolanie občianskeho združenia BONA FIDE DAM však bolo podané na pošte dňa 12. marca 2018 (č.

l. 712 a nasl. spisu), teda zjavne po uplynutí zákonom stanovenej dvojmesačnej dovolacej lehoty.

16. So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie dovolateľa občianskeho združenia BONA FIDE DAM podľa § 447 písm. a/ CSP odmietol ako oneskorene podané bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napádaného rozhodnutia odvolacieho súdu.

17. K dovolaniu dovolateľky - žalovanej 2/ proti vyššie uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu najvyšší súd uvádza nasledovné:

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas (§ 427 ods. 1 CSP), na to oprávnenou osobou (§ 424 CSP), zastúpenou v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP) skúmal, či sú splnené aj ďalšie podmienky dovolacieho konania a predpoklady prípustnosti dovolania, pričom dospel k záveru, že ho treba odmietnuť.

19. Aj za účinnosti CSP treba dovolanie považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov civilného sporového konania osobitné postavenie. Dovolanie aj podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (viď napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

20. Už v rozhodnutiach vydaných do 30. júna 2016 najvyšší súd opakovane vyjadril záver aktuálny aj v súčasnosti, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 357/2015, 4 Cdo 1176/2015, 5 Cdo 255/2014, 8 Cdo 400/2015). Otázka posúdenia, či sú, alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

21. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých sa môže táto výnimka uplatniť, nemožno v žiadnom prípade interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Cdo 319/2013, 1 Cdo 348/2013, 3 Cdo 357/2016, 3 ECdo 154/2013, 3 Cdo 208/2014). Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritórnym rozhodnutím) musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti - to platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch.

22. Naďalej je tiež plne opodstatnené konštatovanie, že ak by najvyšší súd bez ohľadu na neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

23. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu-ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 (prípustnosť dovolania pre vady zmätočnosti) a § 421 CSP (prípustnosť dovolania pre riešenie právnej otázky).

24. Dovolací súd je dovolacími dovodmi viazaný (§ 440 CSP). Dovolacím dôvodom je nesprávnosť

vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 CSP). Pokiaľ nemá dovolanie vykazovať nedostatky, ktoré v konečnom dôsledku vedú k jeho odmietnutiu podľa § 447 písm. f/ CSP, je (procesnou) povinnosťou dovolateľa vysvetliť v dovolaní, z čoho vyvodzuje prípustnosť dovolania a označiť v dovolaní náležitým spôsobom dovolací dôvod (§ 420 alebo § 421 CSP v spojení s § 431 ods. 1 CSP a § 432 ods. 1 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom.

25. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní doslo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1 CSP).

26. Dovolateľka uplatnila dovolací dôvod v zmysle § 420 písm. f/ CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné (proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí), ak sú 'd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že doslo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

27. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

28. Pod porušením práva na spravodlivý proces treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti), k porušeniu ktorého môže dôjsť napr. zastavením konania alebo odmietnutím podania či opravného prostriedku, ak pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonné podmienky.

29. Dovolateľka namietala procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP tým, že krajský súd rozhodoval o vstupe vedľajšieho účastníka napriek nedostatku právomoci, tiež poukázala na ďalšie skutočnosti (bližšie viď bod 3. tohto rozhodnutia). Podľa nej mal odvolací súd postavenie vedľajšieho účastníka potvrdiť.

30. Pokiaľ dovolateľka namietala, že v danom prípade krajský súd rozhodoval o vstupe vedľajšieho účastníka napriek nedostatku jeho právomoci, dovolací súd uvádza, že prípustnosť dovolania z dôvodu nedostatku právomoci súdu je daná, ak súd rozhodol vo veci, o ktorej mal inak rozhodnúť iný orgán.

30.1. Súdna právomoc predstavuje zákonom vymedzený okruh spoločenských vzťahov, ktoré je súd oprávnený riešiť. Právomoc súdu v občianskom súdnom konaní upravovalo do 30. júna 2016 ustanovenie § 7 a § 8 O.s.p. Od účinnosti CSP súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány (§ 3 CSP). Iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon (§ 4 CSP).

30.2. Rozhodovanie o tom, či zodpovedá zákonu vstup toho alebo onoho subjektu do občianskeho súdneho konania ako vedľajšieho účastníka, patrilo do uvedeného dňa (30. júna 2016) do právomoci súdu. Od 1. júla 2016 účinnosťou CSP tento inštitút vedľajšieho účastníctva nepozná, ide o zmenu

právnej úpravy a zavedenie nového právneho inštitútu intervenienta v zmysle § 81 a nasl. CSP. K tomu pozri odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu (bod 12., ako aj body 7. až 11. uznesenia odvolacieho súdu), ktorý rešpektujúc § 470 ods. 1 a 2 CSP (vzhľadom na podané odvolanie 12. januára 2016) správne posudzoval danú vec podľa O.s.p. Dovolací súd môže tak len konštatovať, že predmetná námietka dovolateľky je teda neopodstatnená a nesvedčí o porušení zákonného postupu súdu voči strane sporu odvolacím súdom, ani vo väzbe na námietku dovolateľky o nedoručení strane a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 171/2016 (na č. l. 690, druhá strana súdneho spisu sa nachádzajú doručky, z ktorých je zrejme doručenie citovaného uznesenia najvyššieho súdu dňa 16. októbra 2017 Mgr. Monike Dubskej, advokátke žalovanej 2/ a občianskeho združenia BONA FIDE DAM). Navyše, z hľadiska obsahového je zrejme, že žalovaná 2/ (tvrdiac v dovolaní vadu konania spočívajúcu v nedostatku právomoci, resp. procesnú vadu konania podľa § 420 f/ CSP), v skutočnosti namietala nesprávnu aplikáciu alebo interpretáciu ustanovení zákona, teda právne posúdenie (ktoré nemožno stotožňovať s ňou namietanou procesnou vadou).

31. Pokiaľ dovolateľka považovala za procesnú vadu v zmysle § 420 písm. f/ CSP nesprávny právny záver odvolacieho súdu stotožňujúci sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie o neprípustení vstupu do konania ako vedľajšieho účastníka občianske združenie BONA FIDE DAM, (...) na strane žalovanej 2/, dovolací súd uvádza, že už podľa predchádzajúcej úpravy občianskeho súdneho konania dospel najvyšší súd k záveru, že realizácia procesných oprávnení sa účastníkovi neznemožňuje právnym posúdením (viď R 54/2012 a tiež sp. zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Podľa právneho názoru najvyššieho súdu nie je po 1. júli 2016 žiadny dôvod pre odklon od vyššie uvedeného chápania dopadu nesprávneho právneho posúdenia veci (nesprávneho vyriešenia niektorej právnej otázky súdom) na možnosť strany civilného sporového konania uskutočňovať jej patriace procesné oprávnenia. Obdobne ani za účinnosti CSP nezakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f/ CSP to, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu (prípadne) spočíva na nesprávnych právnych záveroch (porovnaj najmä judikáty R 54/2012 a R 24/2017). Aj z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

32. Vychádzajúc z vyššie uvedeného dovolací súd môže len konštatovať, že nebolo zistené, aby dovolateľke bolo znemožnené uskutočňovať jej patriace práva v takej miere, že došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f/ CSP, dovolateľka ako žalovaná 2/ tak neopodstatnene namietala existenciu vady v zmysle § 420 písm. f/ CSP, preto dovolací súd dovolanie žalovanej 2/ ako neprípustné odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ CSP bez toho, aby skúmal vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu.

33. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd v zmysle § 451 ods. 3 veta druhá CSP neodôvodňuje. O výške náhrady trov konania žalobcu rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

34. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.